

SCI-CONF.COM.UA

EUROPEAN SCIENCE AND INNOVATION CONGRESS

**PROCEEDINGS OF III INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 9-11, 2026**

**BARCELONA
2026**

EUROPEAN SCIENCE AND INNOVATION CONGRESS

Proceedings of III International Scientific and Practical Conference

Barcelona, Spain

9-11 February 2026

Barcelona, Spain

2026

UDC 001.1

The 3rd International scientific and practical conference “European science and innovation congress” (February 9-11, 2026) Barca Academy Publishing, Barcelona, Spain. 2026. 278 p.

ISBN 978-84-15927-36-5

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // European science and innovation congress. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference. Barca Academy Publishing. Barcelona, Spain. 2026. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-european-science-and-innovation-congress-9-11-02-2026-barselona-ispaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: barca@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2026 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2026 Barca Academy Publishing ®

©2026 Authors of the articles

ECONOMIC SCIENCES

44. *Korchak Yu. S., Baidachok M. P.* 232
DEMOCRATIC VALUES, DIGITAL TRANSFORMATION, AND
LEADERSHIP COMPETENCIES IN PUBLIC ADMINISTRATION OF
UKRAINE
45. *Бродецький О. С.* 237
ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТ У СИСТЕМАХ СТАЛОГО
ФІНАНСУВАННЯ ТА ESG-ІНВЕСТИЦІЙ
46. *Бурсинікова Н. В.* 245
КОНВЕРГЕНЦІЯ ЯК БАЗОВА ОСНОВА УПРАВЛІННЯ
ЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ
РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ
47. *Ватульов А. В.* 252
ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВО-БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ У
КРАЇНАХ З РОЗВИНУТОЮ ЕКОНОМІКОЮ
48. *Микитюк О. П., Гайова М. І.* 260
РОЛЬ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ У ФОРМУВАННІ ФІНАНСОВОЇ
БЕЗПЕКИ БІЗНЕС-СТРУКТУР
49. *Мужиченко Є. О.* 266
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК СУЧАСНИЙ ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ
СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЖКГ

LEGAL SCIENCES

50. *Антошкіна В. К., Шевченко А. Є.* 271
ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ: КРИТЕРІЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ,
ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА
ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

КОНВЕРГЕНЦІЯ ЯК БАЗОВА ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ

Бурснікова Наталія Вікторівна

д.е.н., професор

Вінницький національний технічний університет

м. Вінниця, Україна

Вступ. Однією з найважливіших проблем удосконалювання дієвості промислових підприємств є підвищення її результативності. Неодмінною умовою розвитку підприємств є активізація їхньої економічної діяльності у контексті результативності, тому актуалізується з'ясування сутності цієї діяльності та її результативності на засадах конвергенції принципів управління такою діяльністю як базової основи цієї концепції. Питанням конвергенції почали приділяти увагу ще на постіндустріальному просторі. А на сьогодні, до прикладу, загальновідомими є конвергентно-орієнтований розвиток регіонів і галузей [1], конвергентно-орієнтований розвиток підприємств та конвергентні підходи до управління підприємствами [2] тощо. Але автори залишають поза увагою питання використання дефініції «конвергенція» як базової основи побудови концепції управління економічною діяльністю промислових підприємств на засадах результативності цієї діяльності та відповідних принципів управління нею.

Метою роботи є теоретичне обґрунтування концепції конвергенції як базової основи управління в прикладному контексті (у тому числі SEE-управління) економічною діяльністю промислових підприємств на засадах результативності.

Матеріали та методи. У дослідженні застосовано методи аналізу і синтезу, індукції та дедукції; узагальнення; системний, ситуаційний, процесний підходи; моделі Бурснікової (Поліщук)-Ярмоленка складових результативності будь-якого процесу для вимірювання й оцінювання певних складових

результативності процесу, який досліджується (див. [3, 4] та ін.). Використано категоріальний апарат стосовно кількісних і якісних складових результативності процесів та основні авторські показники щодо вимірювання цих складових, які презентовано в [3, 4] та ін. У авторських моделях масштабний продукт з показником K як кількісна складова результативності та ефективність з показником E як якісна складова результативності з показником R характеризують процес з різних сторін – кількісної та якісної – одночасно, тому мірою результативності можна вважати добуток відповідних показників його масштабного (кінцевого) продукту та ефективності. Використання сукупності показників у згаданих моделях дає змогу на практиці реалізувати комплексний підхід до управління економічною діяльністю підприємств, зокрема, SEE-управління як засобу покращення економічної діяльності підприємств на основі авторських складових результативності. Таке управління має відповідні економічний, функціональний, організаційний змісти тощо [3, с. 147]. Буквений триплекс SEE скомпоновано з перших літер лексем *scale* (масштаб), *efficiency* (ефективність), *effectiveness* (результативність); порядок літер пояснюється порядком обчислення показників масштабності – K , ефективності – E , результативності – R » [3, с. 146]. Результати обчислень на основі інформації про діяльність промислових підприємств за моделями складових результативності процесу можуть слугувати підставою для прийняття та реалізації відповідних управлінських рішень щодо цієї діяльності.

Результати та обговорення. У роботі [5, с. 171] нами наведено таке визначення економічної діяльності: «Економічна діяльність – це соціально значуще динамічне функціонування економічної системи певного ієрархічного рівня, обумовлене суспільними (у тому числі ринковими) відносинами, котре викликане взаємодією людини із зовнішнім середовищем, яке відбувається в певних умовах (соціальних, екологічних, політичних, технологічних, економічних, демографічних, географічних, природних, організаційних та ін.) та спрямоване на певну мету, котрої досягає із відповідним результатом конкретними засобами...». Враховуючи важливість цієї загальнонаукової

категорії, якою є категорія економічної діяльності, підкреслимо, що її визначення є значущим для вимірювання й оцінювання результативності такої діяльності на основі відповідних показників з використанням оновлених підходів на засадах теорії конвергенції, яка розроблялася представниками теорії інституціоналізму І. Вейнбергом [6], В. Гайтоном [7] та ін. Теорію конвергенції досліджують науковці Безгласна О. А. [8], Беневська Л. Я. [9], Вартанова О. В. [10], Вахович І. М. [11], Заблоцький М. Б. [12], Рогач О. І. [13] та ін. Термін конвергенція (від лат. *convergo* – «зближаю», «злиття») являє собою процес зближення, сходження (у різному змісті), компромісу, стабілізації [14]. Конвергентно-орієнтованому підходу до управління економічною діяльністю підприємств як систем на мікрорівні сьогодні приділяється недостатньо уваги як науковцями, так і практиками. Але ж процес конвергенції є базовим у формуванні концепції управління (у тому числі авторського SEE-управління) економічною діяльністю промислових підприємств. На особливу увагу заслуговує конвергенція системи принципів у формуванні концепції управління економічною діяльністю промислових підприємств. Поряд із загальнонауковими принципами, серед яких актуальність; цілеполягання; керованість процесом управління; системність; науковий підхід тощо слід виокремити низку специфічних принципів, притаманних окремим складовим системи управління економічною діяльністю підприємств:

- принцип незворотності, відповідно до якого будь-які зміни (успішні чи ні) є остаточними, оскільки вони жорстко прив'язані до конкретного часу та обставин, які неможливо повторити;
- принцип закономірності, котрий базується на об'єктивних, стійких і повторюваних зв'язках між явищами, процесами тощо, що визначають результативність діяльності підприємств, яка (діяльність) не є лінійною і підпорядкована циклом піднесення та занепаду, де кожна фаза диктує специфічний напрям адаптації та розвитку підприємств;
- принцип альтернативності, котрий передбачає багатоваріантність підходів до управління, де оптимальність вибору визначається відповідністю

обраної стратегії зовнішнім та внутрішнім умовам функціонування підприємств як систем, зорієнтованим на результативність цього функціонування;

- принцип гнучкості, відповідно до якого визначається здатність пристосування підприємств як систем до зміни зовнішніх і внутрішніх факторів впливу;
- принцип законності, згідно з яким усі управлінські рішення повинні прийматися в межах діючого законодавства;
- принцип достовірності інформації, яким є вимога до управлінських даних бути правдивими, точними та такими, що відповідають реальному стану речей. Він виключає використання викривлених або помилкових відомостей при прийнятті рішень;
- принцип дієвості (результативності), який ґрунтується на засадах результативності діяльності підприємств з використанням авторських моделей складових результативності відповідних процесів у контексті SEE-управління:

$$J_R = J_K \cdot J_E = J_K \cdot J_{V/Z} = J_G \cdot J_{1+V/Z}; \quad (1)$$

$$J_R = J_G \cdot J_{1+Z/V} \cdot J_{G/Z} \cdot J_{V/G} = J_G \cdot J_{1+Z/V} \cdot J_{G/Z} \cdot J_{1+Z/G}, \quad (2)$$

де індекси J_R , J_K , J_E та інші є індексами зміни певних показників як відношень відповідних показників до базисних. У цих моделях V – показник загального продукту процесу; Z – показник його продукту як затрат; $G = V - Z$ – показник продукту як користі процесу; $K = G + Z \cdot G/V$ – показник його масштабного продукту; $E = V/Z$ – показник ефективності процесу як відношення показників загального продукту V і продукту як затрат Z . Усі зазначені показники вимірюються у вартісному виразі за одиницю часу (як правило, за рік) на одного працівника у фактичних цінах. Розрахунки за зазначеними вище моделями не є складними в обчисленні, а є універсальними з точки зору можливості застосування до будь-якого процесу. Масштабний продукт із показником K процесу, який досліджується, та ефективність з показником E процесу мають самостійне значення, вони характеризують процес з різних сторін: масштабний продукт – з кількісної, а ефективність – з

якісної. Оскільки при дослідженні процесу важливим є одночасне врахування й кількісної, й якісної його характеристик, то мірою результативності (R) процесу може бути добуток відповідних показників його масштабного (кінцевого) продукту (K) та ефективності (E). Відповідні показники перемножуються, бо враховуються і перший, і другий (логічне множення): $R = K \cdot E = K \cdot V / Z = G(1 + V / Z)$. Показник R є показником результативності процесів (детальніше – в роботах [3, 4, 15-17] та інших).

Конвергенція (злиття) специфічних принципів управління економічною діяльністю підприємств надає можливість у рамках дослідження визначити специфічні принципи такого управління. Одним із згаданих принципів є принцип адекватності, сформований за допомогою конвергенції принципів гнучкості і законності системи управління з одного боку, та принципу безперервного вдосконалення діяльності підприємства з іншого боку.

Поєднанням принципів незворотності та закономірності системи управління діяльністю підприємства визначається специфічний принцип циклічності такого управління. Відповідно до нього підприємство повинно бути здатним до сприйняття циклічних процесів управління залежно від різних умов зовнішнього середовища. Специфічний принцип гнучкості, котрий свідчить про здатність підприємства до адаптації до змін внутрішнього й зовнішнього середовищ і здатність до втілення змін у процесі управління, отриманий у процесі конвергенції таких специфічних принципів, як своєчасність централізованого керівництва та власне гнучкість.

Специфічний принцип комплексності, холістичності і системності як взаємообумовленість, взаємоузгодженість процесів економічної діяльності, конвергується за допомогою принципів альтернативності, комплексності та цілісності з принципами комплексного застосування ресурсів і результативності діяльності підприємств як систем на мікрорівні.

Висновки. Результати дослідження дозволили зробити висновок, що дефініція «конвергенція» в економіці та менеджменті набуває широкого розповсюдження у постіндустріальний період. Концепція конвергенції в

управлінні економічною діяльністю промислових підприємств на основі відповідних принципів на засадах результативності з використанням методології SEE-управління забезпечує вимірювання й оцінювання результативності діяльності підприємств як цілісних систем. Вона передбачає використання відповідного інструментарію. Зазначений інструментарій містить авторські показники результативності окремих процесів. Подальші дослідження мають відбуватися в напрямках конвергентно-орієнтованої економічної діяльності підприємств, базуватися на конвергентних принципах управління (у тому числі SEE-управління) економічною діяльністю підприємств на засадах результативності цієї діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Савчин І. З., Перепелюкова О. В. Міжнародний досвід регулювання конвергенції регіонального розвитку. *Бізнес Інформ*. 2024. № 5. С. 43–49.
2. Чкан А. С., Коваленко О. М. Сучасні підходи до управління розвитком підприємства в контексті конвергентних процесів. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2023. № 6. Т. 1.
3. Буреннікова Н.В., Ярмоленко В.О. SEE-управління на базі складових результативності як засіб підвищення дієвості процесу функціонування складних систем: сутність, методологія. *Бізнес Інформ*. 2016. № 1. С. 145–152.
4. Буреннікова Н.В. Теорія та філософія результативності функціонування підприємств як систем: оновлений погляд на шляхи реалізації функцій та управління. *Бізнес Інформ*. 2021. № 6. С. 190м196.
5. Буреннікова Н. В., Завгородній І. В. Методичні підходи до формування ефективного механізму управління економічною діяльністю сільськогосподарських підприємств: футурологічні аспекти. *Проблеми економіки*. 2018. № 4. С. 169–175.
6. Weinberg I. The Problem of the Convergence of Industrial Societies: A Critical Look at the State of a Theory. *Comparative Studies in Society and History*. 1969. Vol. 11. P. 1–15.

7. Gaitonde V. A. An Answer to the Theory of Convergence. *Social Scientist*. 1974. Vol. 3. No. 5. P. 38–51.
8. Безгласна О. А. Напрями забезпечення конвергентного розвитку економічних систем. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2022. № 1. С. 12–18.
9. Беновська Л. Я. Конвергенція регіонального розвитку в умовах інституційних трансформацій. *Економіка та суспільство*. 2022. № 39.
10. Вартанова О. В. Концептуальні засади конвергентного розвитку регіонів України. *Економіка та держава*. 2021. № 5. С. 24–29.
11. Вахович І. М. Теоретико-методологічні засади конвергентного розвитку регіонів. *Регіональна економіка*. 2020. № 2. С. 15–23.
12. Заблоцький М. Б. Механізми стимулювання конвергенції рівнів соціально-економічного розвитку регіонів. *Ефективна економіка*. 2023. № 3.
13. Рогач О. І. Конвергенція економічного розвитку в умовах глобалізації. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2019. Вип. 138. С. 98–110.
14. Конвергенція // Вікіпедія. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Конвергенція>.
15. Ярмоленко В. О., Поліщук (Буреннікова) Н. В. Складові результативності функціонування складних систем як об'єкти моделювання. *Вісник Черкаського університету*. Серія: Економічні науки. Черкаси: ЧНУ. 2012. № 33 (246). С. 86–93.
16. Victor Yarmolenko, Nataliia Burennikova, Sergii Pavlov, Vyacheslav Kavetskiy, Igor Zavgorodnii, Kostiantyn Havrysh et al. Practice Analysis of Effectiveness Components for the System Functioning Process: Energy Aspect. *ISDMCI 2021: Lecture Notes in Computational Intelligence and Decision Making*. Springer, 2021. Pp. 282–296. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-82014-5?page=2>.
17. Буреннікова (Поліщук) Н. В. Функціонування економічних систем: моделі складових результативності: [моногр.] Вінниця: Вінницький національний аграрний університет. 2010. 396 с.